

Ve - le - bím Tě, Bo - že, že
my - sl, jež k no - hám tvým po -

jsi mi rá - čil dá - ti veď te - dy mé sr -
ko - rně chce pa - da - ti;

dce a stůj při mně v prá - ci, ve

všem u - děl mi sám ra - dy i po - mo - ci.

2. Dej, ať v předsevzetí / svém na Tě pozor dávám, / neb oči tvé patří / na mne, co vykonávám; / ať to uvažuji / při všem činění svém, / Bůh ví, Bůh Tě vidí, / Bůh hřích trestá hněvem.
3. Ach, veď mne, můj Bože, / a nedopouštěj toho, / bych i jediný krok / chodil bez Ducha tvého. / Neb když se sám vodím, / upadnu do zlého, / když pak Ty mne vedeš, / nebojím se toho.
4. Dej, ať vše opouštím, / zvláště sebe samého, / nehledaje sebe, / než jen Tě, Boha svého, / tak se sám naleznu / v tom nejlepším místě, / kdybych neznal Tebe, / ztratil bych se jistě.
5. Nechť tvá milost na mně nikdy není zmařená, / ach, naplň srdce mé / sladkostí svého jména, / tak by Tě má duše / věčně zvyšovala, / nyní pak jen v Tobě / vždycky se kochala.